

belserne for at faa det mest mulige ud af Lovforslaget. Jeg er ganske paa det rene med, at hvis man ude omkring vil ignorere Lovforslaget paa samme Maade, som Oppositionspartierne her har gjort det, saa er det paa Forhaand afgjort, at vi ikke er i Stand til at opnaa det, som vi vilde. Men saa, gentager jeg, maa Ansvarret for, at man negliger denne vigtige Sag, lægges paa de rette Steder, det maa lægges hos dem, der tror, at man har Lov til at tage paa dette Spørgsmaal med en legende Lethed.

Jeg maa i denne Forbindelse have Lov til at sige, at det undrer mig og forekommer mig lidet klædeligt, at Oppositionspartierne under denne Forhandling har siddet med smilende Ansigter. Det kan kun skrives paa den Konto, at de ærede Medlemmer ikke har Øjet aabent for Alvoren, at de er saa heldige, at de kun kender Begrebet Arbejdsløshed rent teoretisk. Jeg tror, at de ikke vilde tillade sig at smile, hvis de havde gjort Erfaringer, saaledes som mange af os har gjort det, hvis de vidste, hvad Arbejdsløsheden betyder for et Smaamandshjem, hvis de kendte til de Tanker, der kommer frem, naar Hjemmet ribbes, hvis de kendte til den Bitterhed, der fødes, naar man staar med Villien til at ernære sig og sine og stadig væk bliver afvist. Saa vilde de forstaa, at dette her er et Spørgsmaal af den allerstørste Alvor.

I denne Sag gælder det om ikke alene at handle, men at handle hurtigt. Det er ikke logisk, naar det ærede Medlem Hr. Slesbager hævder, at Lovforslaget er en meget ringe Begyndelse, og samtidig gør gældende, at det øver Sabotering overfor Bestemmelserne om Adgang til at sætte Nødhjælpsarbejder i Gang. Hvis det ærede Medlem Hr. Slesbager har Ret i den Betragtning, at Lovforslaget kun yder et ringe Bidrag, at det ikke kan strække til, saa kommer det simpelt hen af, at Arbejdsløsheden, som allerede omfatter over 30 000 Mennesker, kan befrygtes yderligere at ville stige.

Det er ganske afgjort, at det foreliggende Lovforslag er bygget op paa en saa godt som enstemmig Indstilling fra Arbejdsudvalget efter Resultatet af de Overvejelser, man er naaet til paa Baggrund af de Oplysninger, der nu foreligger om Arbejdsløsheden. Det er lige saa afgjort, hvad der ogsaa har fundet Udtryk i Betænkningen, at for saa vidt der bliver en yderligere Stigning, maa der mere til. Men det, som vi allerede kender, kræver en Foranstaltning, og jeg gentager: det her foreliggende Bidrag kan være et værdi-

fuldt Bidrag til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden, naar det møder Forstaaelse.

De Indvendinger, det ærede Medlem Hr. Slesbager har gjort med Hensyn til Spørgsmaalet Arbejdsløn, er imødegaaet baade af den højtærede Socialminister og min Partifælle, det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen. Det er saa meget nemt at sige: Bare Arbejderne vilde være føjelige og skikkelige og selv medvirke til at nedbryde, hvad de gennem Aartiers Kampe møjsommeligt har bygget op, saa skal det hele nok blive godt. Jeg synes slet ikke, dette Spørgsmaal skal ind i Forhandlingerne i denne Forbindelse. Det er ikke en Anvisning, man kan klare sin Stilling til Sagen med. Jeg vil derfor endnu en Gang meget anbefale, at man fra alle Sider prøver paa at samle sig om Gennemførelsen af dette Forslag, og ikke alene om Gennemførelsen, men ogsaa om at føle sig forpligtet til overalt at gøre et Arbejde for, at Forslaget kan blive af virkelig Værdi og Nytte for de arbejdsløse.

Slesbager: Hvis det foreliggende Forslag kunde være det, som den ærede Taler, der nu forlod Talerstolen, udtalte: til virkelig Værdi og Nytte for de arbejdsløse, vilde vi ogsaa støtte det. Men det er netop det, det ikke er. Den højtærede Socialminister ved jo, eller burde i hvert Fald vide, at han ved at anvende Arbejdsløshedsloven og dens Bestemmelser vedrørende Arbejdsløshedsfonden kunde give Støtte til at faa Arbejder i Gang uden en ekstraordinær Lovgivning. Den højtærede Minister sagde, at § 2 i Lovforslaget er Rygraden i det. Det er rigtigt; den er for saa vidt Rygraden i det, som det netop er den Paragraf, der saboterer Arbejdsløshedslovens Bestemmelser. Det ærede Medlem Hr. Dahlgaard udtalte: Skulde Regeringen ikke have Ret til at stille Forslag om Arbejders Igangsættelse ogsaa ud over, hvad der kan komme ind under Arbejdsløshedsfonden? Selvfølgelig skal Regeringen have Ret til det. Men de Bestemmelser, som skal indeholdes i en ny Lov om direkte Tilskud til Arbejder, bør være i Overensstemmelse med de Bestemmelser, som findes i Arbejdsløshedsloven, derunder Bestemmelserne om Arbejdsløshedsfonden. Det er netop det, de ikke er i det foreliggende Lovforslag. I dette foreslaas der et Tilskud til Arbejdsløn, baade til de Arbejdere, der er Medlemmer af de ordinære Arbejdsløshedskasser, og til dem, der er inde under den ekstraordinære Arbejdsløshed. Og heri ligger netop Saboteringen af Arbejdsløshedslovens Bestemmelser om